

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmika nedelje in praznike, ter volja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vsa leta 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem za dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 3 K. Kdor hoče sam ponj, plača za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 3 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor anaša poština. — Na naročbe brez istodobne vplačila naročnine se ne gaja. — Za oznanila se plačuje od petertostopne peti-vrate po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 6, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvo naj se blagovodijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vatikan in Italija.

Energična in odločna vojna francoskega naroda proti rimskemu klerikalizmu, je verok, da se je v zadnjem času začel Vatikan z očitno usiljenostjo bližati Italiji. Vatikan pa uvideva, da je Francija za katoliško cerkev izgubljena vsaj za dolgo časa, lahko pa tudi za vedno, ako se odpravi konkordat in vsled tega išče prijateljstva s tisto Italijo, ki je papeštvo »corpalax« posvetnega gospodarstva, ki so jo papeži toliko časa preklinjali in proti kateri so se ves čas borili z najhujšo besnostjo.

Vsako pomirjenje z Italijo pomeni sveda, da se je papež odpovedal vsem pravicam do nekdanje države in da priznava sedanjo Italijo kot polnopravno državo. Lahka ta odpoved cerkvenim krogom ne bo, ali sila kola lemi in nauči tudi cerkvene velikaše kozjih molitvic.

Prve znamenje za zblizanje Italije z Vatikanom se je pojavilo v vatikanskih listih. Ker se je bati, da prenehajo sedanji prebogati papeževi dohodki iz Francije, so se vatikanski gospodje spomnili nasekrat tistega italijanskega zakona, ki jamči papežu skoro polčetrni milijon lir na leto iz državne blagajne. Papeži tega denarja doslej niso hoteli sprejeti, a sedaj so začeli modrovati, ali bi morda vendarle kazelo sprejeti ta denar in tako modrovanje je vsekako značilno.

Drugo znamenje za zblizanje papeža z Italijo je bila udeležba klerikalcev pri zadnjih volitvah v parlament. Papež sicer ni izrečno preklinal ukaza, s katerim se klerikalcem prepoveduje udeležba pri volitvah, ali faktično je ta ukaz razveljavljen. Klerikali so pri zadnjih volitvah odločili na korist »framasonski« vladi proti republikancem in socialistim demokratom. Vatikan je s tem storil »cerkvenim roparjem« veliko uslugo in faktično je danes razmerje med framasonsko vlado in med rimsko

kurijo že prav prijateljsko, četudi se to skrbno prikriva.

Sedaj pa se je nekaj zgodilo, kar kaže, da je rimska kurija že skoro izrečno in javno priznala, da se je odpovedala vsem domišljenim pravicam do posvetne oblasti in da priznava nekdanjo papeško državo kot del Italije, do katerega nima vatikanski jetnik nobenih pravic več.

Katoliški duhovnik Desilles je tožil rimskega kardinala Vanutellija in Cavicchonija zaradi žaljenja na česti. Pri obravnavi pa sta oba kardinala sklicevala se na garancijski zakon iz leta 1871. Izjavila, da sodišče nima pravice ju klicati na odgovor.

Garancijski zakon iz leta 1871. je tisti zakon, s katerim je Italija naredila konec papeževi posvetni vladi. S tem, da sta se omenjena kardinala sklicevala na ta zakon, sta priznala njegovo veljavnost in to ne pomeni nič drugega, kakor da se je rimska kurija vdala v svojo usodo.

In Italija? Dolgo let je oficialna Italija srčno želela, da bi se rimska kurija postavila na to stališče in gradila je zlate mostove, da bi papeža pripravila do tega, kar se je zdaj zgodilo. Zdaj pa tega več ne želi. Prav te dni je bilo čitati, da je italijanski kralj najodločnejši nasprotnik oficialnega sporazumljenja s rimsko kurijo in da neče, da bi papež zapustil Vatikan, češ, sedanja generacija ne ve, kaka nesreča je bilo papeštvo nekoč za italijanski narod, in ko bi papež zapustil Vatikan, bi kralja še zasenčil in ga potisnil v kot.

Kdo bi bil še pred nekaj leti mislil, da se razmere tako premene. Dobrih 30 let je Italija molodovala papeža, naj se z njim sprizani in naj zapusti Vatikan, a papež ni hotel te prošnje uslišati. Zdaj moloduje papež, naj se Italija z njim sprizani in naj mu dovoli zapustiti Vatikan in zdaj tega neče kralj.

Organizacija napredne stranke na Hrvaškem.

Nedeljski »Pokret« priobčuje članek dr. Leva Mazure, v katerem le-ta v imenu svojih somišljenikov izjavlja, da izstopijo hrvaški naprednjaki iz hrvaške stranke prava, ki se je osnovala na skupščini 29. januarja 1903, in ustanove samostojno stranko s popolnoma novo politično organizacijo. Nova stranka, na katere čelu stoji dr. Lorković, dr. L. Mazura, dr. Heimerl, Wildner in več starejših rodoljubov, stopi takoj aktivno v politično življenje in si osnuje svoj dnevnik.

Cujemo, da odloži dr. Lorković uredništvo osješke »Narodne Obrane« in se preseli v Zagreb.

Klerikalno glasilo »Hrvatstvo« navidezno z velikim veseljem pozdravlja ta korak naprednjakov, češ, se bodo vsaj pojmi razbistrili, in javlja škodoželjno, da baje preneha z novim letom izhajati njegov dosedanj najhujši protivnik »Obzor«, na čigar mesto stopi kot dnevnik njegov sin »Pokret«. Kolikor smo poučeni, je veselje »Hrvatstva« neutemeljeno, »Obzor« ne preneha izhajati, kar se pa tiče nove napredne stranke na Hrvaškem, pa upamo, da bo prišlo neizprosno boj proti klerikalnemu »fufurimaštvo«, da bo »Hrvatstvo« prav skoro prešlo vse veselje!

Dasi nismo nikdar posegali v notranje politične boje na Hrvaškem in smo se skrbno ogibali vsega, kar bi se dalo telmašiti v prilogi eni ali drugi stranki, vendar nismo nikdar prikrivali svojih simpatij do onih mož na Hrvaškem, ki so v zadnjem času jeli spoznavati pogubnost klerikalizma in započeli proti njemu boj tudi v Hrvatski.

Naš list je že pred leti preroval, da se preje ali sleje tudi v Zvonimirovi kraljevini ustanovi slična klerikalna stranka, kakor jo že imamo na Slovenskem. Takrat nam tega ni nikdo verjel. In bratje Hrvatje so mi-

slili »klerikalnega zmaj« najuspešneje »panati« s tem, da so kolikor mogoče plaval v klerikalnem toku. Toda tudi to jim ni pomagalo! Klerikali so se čutili že dovolj močne, vrgli so krinko stran in si ustanovili svoje bojno glasilo »Hrvatstvo«.

To je, kakor se zdi, odprlo Hrvatstvu oči, da hočejo končno vendarle ustanoviti samostojno protiklerikalno stranko. Zato pa je že tudi bil skrajni čas, ako se neče, da Hrvatska popolnoma ne izgine v valovih klerikalizma.

Vojna na Daljnem Vztoku.

Izpred Port Arturja.

»Daily Telegraph« poroča iz Čifua: Neki sel, ki je dospel semkaj iz Daljnega, zatrjuje, da je neka ruska torpedovka 30. novembra pred Port Arturjem potopila eno izmed treh japonskih vojnih ladij, ki so se vračale iz japonskega morja. Od moštva je utonilo 300 mož. Dotična ladja je imela tri dimnike. Kitajci potrjujejo to vest, naglašajo pa, da je bila dotična ladja večja kakor »Sajen« in so prepričani, da je bila potopljena ali ohlopnila »Sikišima«, ali pa kakšna oklopna križarka.

25. novembra ste se pred Port Arturjem potopili dve ruski torpedovki.

V Daljnem se nahaja 150 ruskih ujetnikov. Vsak dan se v Daljnem vrca na ladje 400 bolnih in ranjenih Japoncev od mandžurske armade, da se prepeljejo na Japonsko.

Česa želé Angleži?

»New-York-Herald« zatrjuje, da bo ruska vlada brodogojce admirala Roždestvenskega odpoklicala domov, ker je baje popolnoma nesposoben, da bi se postavilo v bran japonskemu ladjevju. General Stessel se umakne s svojo posadko v for Liaotšian in se bo tamkaj boril do zadnjega moža. Mati generala Foka, ki se bori po-

Stesljem, je izjavila, da se njen sin nikdar ne vda in da umrje junaške smrti. Fokova mati že sedaj smatra svojega sina za mrtvega.

Z mandžurskega bojišča.

General Saharov poroča z dne 13. in 14. t. m., da ni te dni dobil nikakih vesti o kakih spopadih ob fronti. V ruskem taboru je položaj ugoden. Zavladal je hud mrak, ki je zlasti ponoči zelo občuten.

Pripoveduje se, da se je dosedaj transportiralo z bojišča v evropsko Rusijo 110000 mož, in sicer 56000 bolnikov in 54000 ranjencev. Razen tega se nahaja še mnogo ranjencev in bolnikov v Sibiriji in v lazareti na bojišču.

Tajnosti japonskega poslanstva v Londonu.

»Echo de Paris« priobčuje dve senzacionalni pismi, ki jih je pisal poveljniku carskega tabora generalu Heseju iz Londona neki ruski tajni agent, kateremu se je posrečilo se utihotapiti v obližje japonskega poslanika Hajašija.

V prvem pismu se zatrjuje, da je dobil poslanik 28. avgusta poročilo, da je neka japonska križarka 26. avgusta zajela kitajsko džunko, v kateri sta ubežala nemški in francoski vojaški ataše iz Port Arturja. Križarka je džunko ukazala, da se naj ustavi, ladja pa v temi signalov ni opazila in je plula naprej. Neka japonska torpedovka je nato zasledovala džunko in večkrat ustrelila nanjo. Kitajska ladja je vsled tega zavila jadra. Neki japonski častnik je nato prišel na krov džunko in videl, da so japonske kroglice ubile nemškega vojaškega atašea in dva Kitajca.

Poveljnik japonske križarke je z ozirom na to ukazal, da se naj džunka s francoskim vojaškim atašejem na mestu potopi.

V drugem pismu se pripoveduje, da so meseca oktobra štiri japonske torpedovke, ki so imele

LISTEK.

Senkiewicz

[Rodbina Polaneških. Roman. Spisal H. Senkiewicz, po poljskem izvirniku poslovenil Podravski. Natisnila in založila Kleinmayr & Bamberg.]

Poljski narod je bil pravkar prebolel revolucijo l. 1863. ko je stopil Henrik Senkiewicz v javno življenje. Zgodilo se je to v času, ko se je začela nova doba duševnega in političnega razvoja. Dotedanja romantična poljska politika je bila napravila bankrot. V Krakovem so možje, kakor Kozmian, Wodzicki in Tarnowski poskušali, dati poljskemu javnemu življenju racionalistično smer. Postavili so staro preživelo romantiko na led, a njihova šola je imela to hibo, da je res demokratizem zavračala. In tako se je zgodilo, da se je sčasoma ustanovila na eni strani stroga aristokratično-klerikalna stranka, na drugi strani pa radikalno-demokratična stranka.

V poljski literaturi je tedaj vladalo neko mrtvilo. Sicer so se zavzemali različni epigoni za mesto, ki je bilo po smrti Mickiewiczovi izpraznjeno, ali

dasi so goreli narodnega navdušenja, vendar niso mogli doseči svojega cilja.

V tem času se je pojavil v literaturi Henrik Senkiewicz. Iz Amerike je pisal potopisne črtice, ki so razodevale, da je bil v šoli pri Gogolju in pri Turgenjevu, da se je bil pri njih naučil opazovati življenja pojave in da si je osvojil njih način tihe in rahle ironije.

Seveda je bil takrat odločen demokrat in to je vzrok, da je predmete svojim pripovednim spisom jemal takoj iz narodnega življenja in da je posvetil svojo pozornost tisti strani socialnega življenja svojega naroda, ki se mu je zdela najhujše bolna. V »črticah z oglejma«, v »Učiteljevem dnevniku« in v povesti »Za kruh« je Senkiewicz socialen obtožitelj in je ustvaril tako tragedijo, kakršnih ima samo ruska literatura. Socialna patetika je prvo poglavje v zgodovini Senkiewiczovega literarnega razvoja.

Drugo poglavje v tej zgodovini se je začelo s tem, da je Senkiewicz posvetil svojo pozornost slavni, dostikrat krasni, dostikrat prežalostni preteklosti svojega naroda. Prva posledica tega je bila, da je začel ginevati njegov demokratizem in da je postal aristokrat. Ne oduren šlahiči, ali aristokratskega miš-

ljenja, konservativnih nazorov. Njegova duša je postala kmalu potem, ko je spisal svojo prekrasno zgodovinsko trilogijo, trudna in je začela iskati opor. Sicer še ni prejel za vrh na cerkvenem zvonu, ali že se čuti, kako se kmalu v njem oglašajo hrepenenje, da sliši petje cerkvenih zvonov. »Brez dogme« je napis tej zgodovini Senkiewiczove dušne bolezn. Če smo bolni, ker smo izgubili dogmo, zakaj bi nas dogma ne ozdravilo. Vera kot protistrup zoper vse žalosti in obupnosti življenja — to je tudi etapa v razvoju H. Senkiewicza in sad te dobe je terapijski roman »Rodbina Polaneških«.

A ta zarod, ki je izgubil dogmo, ni hotel slediti pozivu svojega prvega pisatelja.

In tedaj je Senkiewicz poskusil pokazati temu malodušnemu zarodu, ki ga zvonjenje ne miče in mu cerkveno dišave ne prija, da so večji, krasnejši ljudje, lepši grešniki pustili skisati svoje žlahtno vino, zveneti sveža telesa svojih ljubimk in sledili Kristusu. In spisal je »Quo vadis« in »Križarje«.

»Splošno se trdi, da je Slovan nagnjen misticizmu ter čeznaravnim stvarjem in zapazil sem na pr. že davno, da je večina naših velikih pisateljev

končala v misticizmu« — tako nekako je pisal Senkiewicz v romanu »Brez dogme« in kar je videl na drugih, se je uresničilo tudi na njem samem.

Senkiewicz je sin košate in bogate Varšave. Rodil se je med starimi, osi-velimi palačami, sredi okamenelih tradicij. Narodovi junaki so bili pomrli. Mladina je molila in hodila v cerkev — kakor povsod, kjer je narod začel smrtno bolehati, kjer se je začelo propadanje in potem l. 1863. uprizorila tisto žalostno revolucijo, o kateri je rodoljubljen Poljak izrekel trpke besede: To revolucijo so uprizorili »ženiji brez portfelja«. In potem se je začelo trdo življenje.

V tem miljeju je vzrasel Senkiewicz in milje je iz njega napravil tistega umetnika, ki zna biti ironičen in patetičen, ki gleda v jasno preteklost in tako slabo razločuje konture prihodnosti. (Dalje prih.)

Pismo iz Amerike.

Lujiza Souvan.

(Dalje.)

Naslednji dan sem se smejala jaz. Oster veter je prišel briti in je naznanjal preteči vihar. Nihče ni

smel na suho, ker smo vedno pričakovali pričetka viharja. V mehkih peščenih tleh je sidro držalo jako slabo in 60 funtov šterlingov, ki jih je moral kapitan plačati za noč, mu je pokvarilo dobro voljo in ga privzdignilo nekoliko iz kolebnice. Tako smo ležali pred »capitale« in vsi na drti o izletih na današnji dan so padli v vodo. Dolgih obrazov smo se naslanjali na »reling« in gledali v »obljubljeno deželo« s katakombami i. t. d. Vae je bilo tako blizu in vendar tako daleč. Sopotniki so se jezili, da si niso ogledali na predvečer mesta. Sedaj sem se smejala jaz; bila sem edina vseh potnikov, ki sem videla Palermo. Domačini so naložili sadja in vina in njih grozno vpitje in vrišč je trajal ves dan; na krovu pa je vse kazalo prama slabo voljo.

Siednjič je minila tudi ta nedelja in na večer smo vzdignili sidro in odrinili med hudim deževjem od glavnega mesta Sicilije. Vihar, ki se je zgasil že na suhem, je prihrmel kmalu in v naslednjih 24. urah je bilo na krovu mnogo »bolnikov«. Pozabili pa smo takoj vseh »slabosti« in vsega strahu, ko smo zagledali

deloma angleško moštvo na krovu, odplule v spremstvu ribiških parnikov, ki so jih morali preskrbljevati z živili in premogom, z angleške obali v Severno morje, da bi tamkaj napadle baltiške brodovje. Dve japonski torpedovki so pri ti priliki potopile ruske ladje.

Isto vest, kakor »Echo de Paris«, priobčujeta tudi angleški list »Standard«, ki je bil dosihdob velik prijatelj Japoncev, iz česar se da sklepati, da je dotična vest kolikortoliko resnična, dasi jo, kakor je umevno, dementuje gospod Hajaši!

Ruska križarka „Askold“.

»Morning Post« javlja iz Sanghaja: Ruska križarka »Askold« še vedno nalaga premog; do sedaj ga je že naložila 1000 ton. Sodi se, da so se odstranjeni deli strojev nadomestili z novimi in da namerava križarka uteči iz luke, čim se pojavi v bližini baltiške brodovje.

Kje se združite obe eskadri baltiškega brodovja?

»Standard« se poroča iz verodostojnega vira iz Odesa, da se eskadri admiralov Roždestvenskega in Felckerskama združite v Indijskem oceanu na otoku Bourbon in ne na Madagaskarju, kakor se je prvotno poročalo.

Kapitan Klado.

Kapitan Klado je mahoma postal junak dneva. Vsi listi ga slave v posebnih člankih kot neustrašnega rodoljuba, ki se ni bal izpregovoriti resnične besede o razmerah v vojni mornarici Klado priobčuje v »Rusi« vnovič pismo, v katerem zahteva, da se naj nemudoma odpošljejo vse za boj sposobne ladje admiralu Roždestvenskemu na pomoč. Kladovi častilci so osnovali »ustanovo kapitana Klada« na pomorski kadetni akademiji. Žena admiralu Roždestvenskega je bila prva, ki je prispevala v to stvar. V »Novem Vremenu« pa je priobčila pisma, v katerem se Klado iskreno zahvaljuje za njegov neustrašen nastop. Kapitanu se izroči dragocena draga sablja.

Kuropatkin in japonski vojni minister.

Berolinska »Post« poroča, da sta general Kuropatkin in japonski vojni minister Terauchi bila svoje dni velika prijatelja in da sta še neposredno pred izbruhom vojne drug drugemu darovala dragocene sablje. Spoznala sta se pred 20 leti v Parizu. Terauchi je bil takrat vojaški ataše pri japonskem poslanstvu v Parizu, Kuropatkin pa je bil odposlan kot zastopnik Rusije k francoskim vojaškim vajam.

Na bajkalski železnici.

Iz Irkutska se poroča: Bajkalsko jezero je še popolnoma prosto ledu. Na krogbajkalski železnici vozijo sedaj samo tovorni vlaki. Povsodi vlada velik mraz. Dan na dan se prevažajo na bojišče novi voji. V Vladivostok

so po železnici transportirali že več torpedovk.

Dogodki na Ogrskem.

Budimpešta, 14. decembra. Odbor združene opozicije je imel sinoči sejo pod predsedstvom posl. Kossutha ter je sklenil, izdati manifest na narod, v katerem se bo utemeljeval nastop opozicijskih poslancev kot čin silobrana (?). Nadalje je sklenila konferenca, da začne proti vsakojškim vojaškim odredbam vlade takoj neustrašen boj.

Budimpešta, 14. decembra. Grof Tisza je imel že včeraj popoblastilo, da sme državni zbor razpustiti kadarkoli hoče. Ministrski svet je baje sklenil, da se parlamentni sluge v potrebi oborožijo s sabljami. Grof Khuen-Hedervary je odšel na Dunaj, da poroča o dogodkih.

Budimpešta, 14. decembra. Opozicija je zmagala na celi črti s svojo nečuvno surovostjo, kar bo vsekakor zelo neugodno vplivalo na splošno moralno. Predsedoval ni Perczel, pa tudi parlamentne straže ni bilo na izpregled v današnji seji, valed česar je bila seja nenavadno mirna, kakor da bi se ne bilo prav nič zgodilo.

Budimpešta, 14. decembra. V liberalni stranki so še popolnoma v nejasnem o nadaljnjem razvoju v parlamentu. Niti današnjega vedenja opozicije si ne morejo tolmачiti. V trajni mir nihče ne veruje. Mogoče je, da opozicija opusti nadaljna nasilstva, ker se je prepričala, da takega nastopanja ne odobrava narod. Boji pa se tudi Tisza, ki je pripravljena na nasilstvo opozicije odgovoriti s skrajnimi sredstvi ter vsakega nasilnega poslanca takoj dati prijeti.

Budimpešta, 14. decembra. Predsednik Perczel je obolet za influenco ter se splošno govori, da odstopi od predsedstva.

Budimpešta, 14. decembra. Vplivna skupina parlamentarcev si prizadeva, skleniti z opozicijo trajen mir na temelju statusa quo ante t. j. izjava predsednika Perczela z dne 18. m. m. se razveljavi, zato pa se opozicija zaveže, da prepusti v določeni dobi spremembo poslovnika parlamentarnim potom.

Gibanje za ustavo na Ruskem.

Moskva, 14. decembra. V mestnem zastopu je predložilo 65 članov zahtevo, da se dovolijo svobodna zborovanja in svoboda tiska, da se zajamči večja osebna pravna svoboda in da se skliče v Petrograd ustavni shod zaradi potrebnih reform. Predlog je bil enoglasno sprejet, kar je tem večjega pomena, ker so v tej korporaciji voditelji veleindustrije in trgovine za vsu Rusijo.

Varšava, 14. decembra. Skoraj vsak dan se vrše protivladne demonstracije na ulicah. Revolucionjsko gibanje se razteza celo v višje vo-

jaške kroge. Nedavno so bili ponoči aretovani štirje častniki.

Petrograd, 14. decembra. Dijaki so priredili ples, h kateremu je prišlo več tisoč oseb. Ples pa se je spremenil v veliko politično demonstracijo ter se je vso noč govorilo v revolucionarnem duhu. Sprejela se je resolucija, enaka kakor jo je sprejel shod zemetov. Carjevo sliko so zagnili z rdečo zastavo z napisom: »Proč s samodržcem!«

Morilec ministra Plevaja obsojen.

Petrograd, 14. decembra. Po dvadnevni obravnavi je bil morilec ministra Plevaja, Sazanov, obsojen v dosmrtno prisilno delo na otoku Sahalinu. Njegov sokrivec je dobil 20 let ječe. Na smrt ni mogel biti morilec obsojen, ker je bil pred civilnim sodiščem, a smrtno kazen na Ruskem more izreči le vojno sodišče.

London, 14. decembra. Iz Petrograda se poroča, da obsojeni ni bil Sazanov, temuč neki mož, ki ga je policija podtaknila in ki je moral igrati vlogo morilca. Sazanov je baje že meseca avgusta ušel iz ječe.

Italijanski parlament.

Rim, 14. decembra. V zbornici se je razpravljalo o adresi, s katero se odgovori na prestolni govor. Socialist Ferri je opozarjal, da prestolni govor nič ne govori o generalnem štrajku niti o ločitvi zakona. Generalni štrajk je pojava civilizacije. Socialistični poslanci so nasprotniki vlade, ker ne izpolnjuje svojih dolžnosti. — Ministrski predsednik Giolitti je izjavil, da se vprašanje o ločitvi zakona zategadelj ni sprejelo v prestolni govor, ker je bilo že v prejšnji zbornici skoraj enoglasno odpravljeno. Glede štrajkov je odgovoril, da se ni bati, da bi državni uslužbenci kdaj štrajkali, ker bi bili v takem slučaju vsi odpušteni iz službe. Nato je bila adresa sprejeta z veliko večino.

Samomor Syvetona.

Pariz, 14. decembra. Nacionalisti in klerikanci, ki so še nedavno proslavljali Syvetona kot svojega voditelja in rešitelja Francije, so sedaj grozno poparjeni. Syvetonova žena je za samomor vedela naprej, ko je spoznala, da ne bo mogoče rešiti moža in rodnine nečuvnega škandala pred sodiščem. Ko je mož začel v sobi plin ter naložil premoga, zaklenila je žena sobo od zunaj. Čez kakke četrt ure se je začel Syveton bati smrti ter je prosil svojo ženo, ki je čakala pred sobo, naj odklene. Žena pa mu je odgovorila: »Ne, ne, ti moraš zginiti!« V sobo je stopila šele, ko je zaslišala, da je padel po tleh.

Odstop španskega ministrstva.

Madrid, 14. decembra. Ministrska kriza je nastala vled tega, ker si je kralj prizadeval, imenovati

generala Leno za načelnika generalnega štaba. Odstopile je celokupno ministrstvo, vendar je skoraj gotovo, da ministrski predsednik Mauru in finančni minister prestopita v novo ministrstvo. Novo ministrstvo sestavi Robledo.

Dopisi.

Z dožele. Bliža se božični čas; čas, ki se ga veseli toliko otroških src, vroče zaželeni, težko pričakovani božični čas. Kako veselo pospravljajo naši srednješolci še zadnji-krat svoje knjige in zvezke, a potem hajdi na počitek v domačo vas vsaj na en teden, prosti vseh šolskih skrbi in šolskih muk. Kratek je ta teden, a nepopisno lep. Saj je tudi skrbna mamica napeljala polno slastnih poti, da ž njimi razveseli svojega pridnega študenta po bolj ko trimesečni odsotnosti. Kako to dobro de napetim živcem in utrujenemu telesu, po tako dolgi dobi zopet enkrat uživati dobrote rojstne hiše! A tudi starši se veselo, da vidijo zopet svojega ljubljence; saj ni mala stvar ločiti se od nežne svoje mladine za toliko časa in marsikatera mila materina roka počiva božaje na kodrasti glavi težko pričakovane sinka. A kaj naši mali, ki pohajajo še normalke? Kaj naša hčere, ki se nahajajo po raznih dekliških šolah? Ali jih bomo emeli v praznikih sploh stiskati na svoje sroče? Ako že oni, ki so na mestu samem, težko odpravljajo svoje otročije v šolo v božičnem tednu, kaj naj porečemo šele mi, ki smo tu dan vožnje oddaljene od lepe bele Ljubljane in ki nikakor ne moremo poklicati svojih ljubljencev domu na tri dni, od kojih dva odpadeta na vožnjo. Ali ni to naravnost kruto, odvzeti nežni mladini, ki je vendar tudi potrebna počitka, še te posvečene, tradicijske počitke. Ne vem, kdo je odredil to pristrizženje božičnih počitnic, a to vem, da se ni ravnal po šolskem zakoniku, ki izrečno zahteva, da imajo biti v mestih, kjer se nahaja kaka srednja šola, i počitnice vsopredne s počitnicami srednjih šol. S kako pravico so tedaj prikrajšane božične počitnice v Ljubljani? Sploh pa v teh par dneh se bo rešila vsa modrost na ljudski šoli, ko učitelstvo in učenci nevoljno ustrezajo zapovedani jim dolžnosti.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 15. decembra.

— Duhovska sodrga okrog

»Slovenec« kar puhti same jeze, ker smo razkrili, da izsiljuje z revol-verjem v roki in sicer, in sicer od liberalcev, ki jih sicer sovraži iz dna svoje črne duše. Novega nismo s tem ničesar povedali. Iz lastnega nagiba skoro nihče ne inserira v »Slovenec«, ne, ker je to klerikalen list, marveč ker vsakdo ve, da inserirati v tem listu nič ne zaležejo. Inseriranje izda le v razširjenih listih, »Slovenec« pa to ni. »Slovenec« imajo po farovžih in po nekaterih gostilnah, a to je vse, kajti v podrobnih razprodaji se ga skoro nič ne razpeča. In to je popolnoma naravno. Kje pa imajo klerikanci svojo zaslombo? Vsakdo ve, da med malimi kmetiči, katerih je sicer

mного, kipa ne znajo ne brati ne pisati in katerim je »Slovenec« z devetimi pečati zapečaten knji-ga. Ljudje, ki so zmožni čitati in umeti »Slovenca«, ti so liberalci. Ti čitajo list samo zaradi škandalov in škandalčkov, katerim praveča škofov list svojo posebno skrb, drugače pa se za list ne menijo. Inseriranje v »Slovenec« je torej brez pomena in zato tudi ljudje ne marajo inserirati v tem listu ter to le tedaj store, kadar jim nastavi duhovska sodrga svoj blagoslovljeni revolver na prsa. Lov »Slovenčevih« revolverjev na inserate je javen škandal, kajti dostojen in pošten list ne bo nikdar ljudi z grožnjami in z napadi silil, naj v njem inserirajo.

— **Katehet Smrekar** se za izveličanje duš prav malo briga, bolj pa za napolnitev svojega mošnjaka. Vedno ima kake kupčije. Brez kraj-carja denarja je že kupoval premogokope, posestva in graščice. Končno je imel enkrat vendar srečo. Kupil je na Stajerskem graščino in jo iz-borno prodal. Duhovni gospod je pri ti barantiji zaslužil mnogo tisočakov, ali vzlic temu, da je imel krasen čist dobiček in vse žepne polne bankovcev, ni hotel plačati provizije tistemu revežu, ki je pri omenjeni kupčiji posređoval. Mož je nastopil pot tožbe in je zmagal. Čeprav bo moral duhovni gospod plačati nekaj tisočakov, ostalo mu jih bo še vedno dovolj. Navedli smo ta slučaj, ker kaže, kako so se današnji duhovniki izneverili svojemu poklicu. Namesto da bi živeli altarju, pa se posvečajo barantiji.

— **»Slovenec«** politični list za nerazodno ljudstvo, hoče postati čedalje bolj zanimiv, zato je priobčil v svoji številki dne 13. t. m. sledeče »zanimivosti«: Odrasla žirafa ima 1½ čevljev dolg jezik. Muha zleže po 120 jajo 12—13krat na leto. Ubogi usmiljenja vredni naročniki »Slovenčev«, ki se dajo a tako hrano pitati! Pričakujemo pa, da bode v kratkem (sedaj ob koncu leta bi bila zato najlepša prilika) priobčil tudi sledeče zanimivosti: Naši okoli našega lista zbrani sotrudniki imajo liki kravji rep dolge jezike, namesto možgan pa pustega bezgosa. »Slovenčeva« »muha« (pravcati specialiteta v uradništvu »Slovenca«) zleže povprečno po 50 laži na dan.

— **Zavarovalnica zoper nezgode v Trstu.** Glasovnice za volitev v odbor tega zavoda je doposlali še pred 30. decembrom. Dosedanji zastopnik v odboru g. Feliks Stare, tovarnar in grajšček na Kolovcu (pošta Radomlje na Kranjskem) prevzame še enkrat zastopstvo VI. kategorije in opozarjamo volilce, naj glasujejo zanj. Glasovnice je poslati še pred 30. decembrom ali na g. Stareta ali pa na odbor političnega društva »Edinost« v Trstu.

— **Repertoar slovenskega gledališča.** Jutri zvečer je prva predstava Kraplove dramatične pravljice »Princezna Pampeliška«. V nedeljo ste dve predstavi in sicer popoldne Govekarjevi »Legijonarji« s Parmovo godbo, zvečer pa tretjič in poslednjič v sezoni Čajkovskega velika opera »Onjegin«.

— **Nadina Slavjanska v Ljubljani.** Umetniška družba ruskih pevecv Nadine Slavjanske gostovala bode v deželnem gledališču v Ljubljani v torek dne 20. in v četrtek dne 22. t. m. Kolikor je dosedaj določeno, predstavljati se ima en večer J. Suhonina sijajno opremljena igra: »Svatba ruskih bojarjev z zbori in plesi, en večer pa tudi sijajno opremljena drama »Življenje za carja« od Bjelskega z godbo Glinke, Berestovskega in Rubinsteinu. Pri vsaki teh predstav nastopa okolu 40 oseb v prekrasnih kostumih ter je pri vsaki predstavi okolu 30 pevskih solo-točk in pevskih zborov. — Slavno občinstvo z dežele se opozarja, da si pravočasno rezervira sedeže v Sečarkovi trafiki v Ljubljani.

— **Občni zbor gremija ljubljanskih trgovcev** se je vršil včeraj popoldne v »Mestnem

in se bližali obrežju Afrike. Solnce je sijalo zopet in njega žarki so padali tudi nam v srce in nam povzdignili upadli pogum. Azurno-moder se je razpenjal nad nami nebeški svod, pod nami pa je nabiralo modro morje svoje bleščeče valčke. Med potniki se dvigne neko vznemirjenje, bližamo se Gibraltarju. Srečen slučaj je nanasel, da smo se peljali skozi ožino popoldne, kar je sicer velika redkost. Komu je neznana panorama tega predgorja, ki so se zanj tako borili narodi!

Seet angleških bojnih ladij je bilo v pristanišču, tri druge pa so križale v obližju. — Ali more biti ta kraj še bolj občuvan? Večje in interesantnejše trdnjave ni najti na vsem svetu. Vsa gora obstoji — vsaj tako se zadržuje — iz galerij in sbramb za živež, ki bi ob času obleganja zadoščal za 10 let. Tu pač ne leži več kamen na kamenu, kakor ga je ustvaril Bog. Razobesili smo štiri male prapore v različnih barvah in z različnimi znamenji, kar je pomenilo v mornarskem govoru: »Slavonija«. — Marconijev aparat, ki je bil postavljen na najvišji točki

trdnjave, je sprejel in vrnil naše pozdrave in nam sporočil zadnje novice starega sveta. Špansko obrežje pri Gibraltarju ni ravno bogve kako krasno, lepša je obal Algerije in Maroka. Kot da bi nekaj gospodarili tukaj ciklopi, leži golo skalovje in obrastli hribi, vse razdrapano in neredno nagromadeno in žive duše ne najdeš tu. Grozna mavriška pripovedka o Don Quixotu mi je prišla nehote na um, kjer pripoveduje Cervantes svoj žalostni življenjepis in kako da je izgubil roko. Španska trdnjava Ceuta se kaže nejasno in zaplavljenjo, trdnjava, ki tvori častilakomnost in sanje Angležev. Da, potem bi bili samovladarji morske ožine. Ali Ceuta se drži hrabro in »evropski koncert« v osadju, ki doni v tem slučaju vedno harmonično, jo dobro podpira. De vrhunca se je povzpela naša navdušenost, ko se je bližalo solnce zatonu. Popisati to menjavanje barv je nemogoče in moje pero bi napravilo pravi »akril-legij, ko bi se podstopilo tega dela. — »Glorious heavenly« se je izvil okoli stoječim iz prsi in zadonel v koro. Največje veselje in največja ža-

lost pa sta nema in tako so uživali mnogi to razodenje božje molče. Svod na zahodu je še žarel v tisočerm zlatu, rumeno in viličasto-rdečkasto, in ko smo slednjič zapustili sliko in se obrnili, je stala pred nami lunina obla. Dolg srebrn pas se je vlekel ob horizontu, lahki valčki morja pa so se lesketali kot milijoni svetlo-zelenih opalov. In tamkaj, visoko na severu se je zasvetila velika zvezda. — Presenečena sem sedla na stol; toliko krasote je preveč za slabega človeka. Sreč mi je bilo polno hvale za nepozabni igrokaz narave.

Predgorje »St. Vincent« smo zagledali drugo jutro; bil je to zadnji kos zemlje, ki smo ga še videli. — Potem pa smo plaval v široki Ocean. 15. oktobra smo imeli drugi, jako hud vihar na morju. Ko bi tedaj širlelo v bližini iz morja preperelo skalovje in ostre čeri, bi jaz danes ne sedela tu »to tell the tale«. Vso noč je bilo morje viharo in razburkano. Ob 1/4. zjutraj je vihar prešel v orkan, ki je pometal del potnikov iz gorkih postelj. V kantini je prevrgel vse, kar ni držal

žrebelj in skoba. Semintja se je nagibala ladja tako, da smo popadali liki stožci na keglisluču. Posoda v bližnji »office« se je razdrobila na tisoče koscev in velika bakrena posoda je popadala s kljuk z ropotom, ki je prekašal za sekunde divjanje vetrov. Dve uri sem porabila v jutru za toaletto, modrih gumb pa, ki sem jih dobila pri tem delu, nisem hotela niti prešteti. Le trije izmed 21 potnikov smo prišli k zajtrku, vsi drugi so samih »slabostih« umirali v svojih kabinah. Po mornarskih nazorih sem »dober mornar«, ker se ne vdam slučajnim »slabostim« in po mojem mnenju je veliko na tem. Izvrstno je pretrpela »Slavonija« orkan, ki je bil prvi v 7 mesecih, odkar je »out«. Elegantno, polna zavesti na zmago je držala preko vodenih gora, ki so se kopičile pred nami, akopram nam je vsak vzdig in padec pretresel kosti in mozeg. Neizmerno vodovje se je sgrinjalo nad našimi solnčnim krovom in voda je vdirla v vse razpoke in odprtine. — Da, da, »die Elemente haben das Gebild« der Menschenhand«.

(Konec prih.)

Dalje v prilogi.

domu ob taki udeležbi, ki dela čast stanovski — nezavednosti celega trgovskega stanu sploh, slovenskega pa še posebej. Izmed 66 članov jih je namreč prišlo na vsestransko drežanje — prvi občni zbor namreč zaradi premale udeležbe ni bil skladen — celih 9 članov, večinoma Nemcev. In vendar so bile važne točke na dnevnem redu. Da pri takih razmerah še ni prodrla v to važno stanovsko zadrugo narodna zavest temu se pač ne bomo čudili. Par Nemcev, ki pa znajo vsi slovensko, ker bi drugače v Ljubljani ži veti ne mogli, odločuje v gremiju ter mu daje na zunaj in znotraj nemški značaj. Shod je otvoril predsednik gremija g. Bürger — seveda nemško. Pozdravil je vladnega zastopnika g. mag. svetnika Šeška, člane in tudi zastopnika časopisja. Spominjal se je umrlih članov Jenukierja, Kordika in ustanovitelja društva Treuna. Potem je omenjal, da je izšla naredba, s katero se je prepovedal v nedeljah popoldne pouk v gremijalni trgovski šoli. Na isti šoli se je uvelodlari provizorno pouk v slovenskem dopisovanju. Ker pa niso bili uspehi povoljni; sklenilo se je, da se tak pouk uvede obvezno v II. in III. šolskem letu. (Pri tej točki je govoril deloma slovensko.) Opozarjal je na slab obisk v tej šoli in na kazni zanemarjenosti. Pri prošnji trgovskega društva »Merkur« za podporo, je poudarjal predsednik, da priznava eminentno važnost društva, toda ena stvar je pri društvu, ki ga dela nevrednega (?) podpore, namreč to, da izdaja svoj časopis. Predlagal je, naj se dovoli za leto 200 K podpore, toda pod izrecnim pogojem, da sme ta denar porabiti le za šolske in podporne namene. Sprejeto. — Za zapisničarja je imenoval gg. Jebčina in Cantonija. Zapisnik zadnjega občnega zbora (seveda nemški!) se je prečital in odobril. — Proračun za leto 1904 se predloži šele prihodnjemu občenemu zboru, ki bo zaradi novih pravil itak že v par mesecih. Ker spremenjenih pravil ni potrdila deželna vlada, so se ista ljubljanskim razmeram prilagodila, da se znova predloži v potrdjenje. Ker so vsi navzoči člani izrekli, da ni treba pravil čitati tudi slovensko, prečitala so se samo nemško. (Vsak pameten človek bi pričakoval, da se bo zahtevalo samo slovensko čitanje, ker mora vendar vsak član razumeti deželni jezik.) Glavna sprememba je že v imenu, ki se imenuje mesto »zadruga« povsod »gremij«. Nadalje je bistvena sprememba pri § 3, v kateri se govori o novi tretji kategoriji članov, trgovskih slug. Predsednik je pripomnil, da se je ta kategorija sprejela v pravila, ker je tako zahtevala deželna vlada, a po mena ta kategorija za Ljubljano nima, kjer so mesto slug le navadni trgovski težaki. — Bistvena sprememba je tudi pri § 5. Dosedaj je bilo obvezno, da so vsi člani kake trdke tudi morali biti člani gremija, po novih določilih pa mora biti član le tvekd sama, posamezni člani pa, ako sami hočejo biti. Na vprašanje, kako pa bo potem z zastopanjem obolelega ali drugače zadržanega načelnika trdke, je pojasnil predsednik, da sme trdko v tem slučaju zastopati katerikoli njen član. Sprememba je tudi glede porabe pristojbin in dohodkov sploh. Nova pravila so se sprejela. — Bilanca izkazuje 55.321 K 99 h premoženja. V preteklem letu je imel gremij 3828 K 75 h dohodkov in 3107 K 85 h izdatkov, potemtakem prebitka 720 K 90 h. Računi so v redu ter so se odobrili. — Nato vpraša predsednik navzočega zastopnika manufakturne in železninske trgovine, ali bi ne bilo mogoče tudi v teh trgovinah odpraviti novoletnih daril, kakor so to že storile špicerijske trgovine. — Gz. Souvan in Golob sta odgovarjala v pritrjevalnem smislu, oziroma, da se take razvade vsaj skušajo omejiti. Pravega smisla pa da tak sklep pri manufakturni trgovini ne bi imel, ker se itak nagradijo le glavni zastopniki, ki pa bi dobili nagrade potem letnih obračunov, ako bi se novoletna darila odpravila. Končno je še naznanil predsednik, da je zadeva zaradi razširjenja ljubljanskega kolodvora za tovore dospela tako daleč, da se z razširjavitvijo začne že najbrže prihodnjo spomlad. Nato se je občni zbor zaključil.

Razstava vajenskih del v Ljubljani se je oficijelno zaključila v nedeljo dne 18. t. m. dopoldan ob 11. uri. K zaključbi razstave se ne bode vabilo s posebnimi vabilii, marveč se tem potem vabi vse javne korporacije, obrtnike in pa obrtne vajence, zlasti one ki so razstavili svoja dela. Ker se bodo pri zaključbi tudi razdelile nagrade je želeli, da se poleg vajencev udeležijo vsi obrt-

niki in obrtni podjetniki. Ob 1 uri popoldan se bode vrtil v hotelu »Kuriji« banket ter se sprejema oglašeno jutri do petka 12 ure opoldan. Neprodana razstavljena dela se bodo izročevala v ponedeljek od 9 ure jutraj do 12. ure opoldne in od 2 do 4 ure popoldne, ter je želeli, da pridejo vsi vajenci iskati svoja dela, ker se mora dvorana izprazniti za druge namene. Obanem se naprosi gospode odbornike, da se jutrajšnje seje ob 7. uri v Zatiškem dvorcu zanesljivo udeležijo.

Odbor za napravo obleke ubogim učencem in učencem tukajšnjih mestnih ljudskih šol se vsem p. n. dobrotnikom za podporo najtopleje zahvaljuje in vabi iste najljubše k razdelitvi, katera bo v nedeljo, dne 18. decembra, ob 11. uri dopoldne v telovadnici I. mestne deške šole (Komenškega ulice).

Jugoslovanski almanah. Jutri poteče rok, ko se imajo poslati književni prispevki za »Jugoslovanski almanah« osrednjemu odboru v Beograd. Kakor se nam poroča, so hrvatski in bolgarski književniki svoje prispevke že odposlali, dočim ni o slovenskih še nobenega glasu. Nadejamo se, da se danes ali jutri sestanejo oni gospodje, ki so nabirali književne prispevke, in skličejo posvetovanje literatorov, da se določijo dela, ki se naj sprejmo v almanah. Mislimo, da je zato že skrajni čas in da bino bilo umestno, ako bi tudi to pot odločevala morebitna neoglasja.

Umetniška razstava v Sofiji. »Moderno Iskustvo«, društvo mladih bolgarskih umetnikov, je sklenilo o novem letu prirediti v Sofiji razstavo slikarskih in kiparskih del in pozvati tudi srbske, hrvatske in slovenske umetnike, da se te razstave udeležijo. Hrvatski umetniki so odposlali v Sofijo kiparja Rudolfa Valdeca, da se z bolgarskimi tovariši dogovori glede razstave. Ako je že slovenskim umetnikom došel poziv nam ni znano.

Uradniški plesni klub v Ljubljani priredi v soboto, dne 17. grudnia 1904 v dvorani Puntigamske pivnice (restavracija Vospersnik, Turjaški trg) zabavni večer s prijaznim sodelovanjem slavnega tamburaškega zbora. Spored: 1.) a) Parma: »Mladi vojaki«, koračnica, b) Farkaš: »V sladkih sanjah«, valček, udarjajo tamburaši. 2.) a) F. Maier: »Tičica«, b) Vanda: »V slovo«, četverospava. 3.) H. V. Vogrič: »Pomladni cvet«, mazurka, udarjajo tamburaši. 4.) Hipnotizer. Komičen prizor 5.) Slavko Atanasičević: »Na te mislim« koncertna fantazija za glasovir, svira gđ. J. Kersnikova. 6.) a) Dr. A. Schwab: »Slanica«, b) H. V. Vogrič: »Lahko noč«, četverospava. 7.) H. V. Vogrič: »Iz naroda za narod«, potpourri hrv. nar. pesmi, udarjajo tamburaši. 8.) Pravda radi kukavice. Komičen trops v s spremljevanjem glasovirja. 9.) Farkaš: »Hrvatsko kolo«, udarjajo tamburaši. 10.) a) K. Löwe: »Ura«, b) K. Jeraj: »Ti si urce zamudila«, bariton solospava, poje g. Završan, spremlja na glasovirju gđ. J. Kersnikova. 11.) H. V. Vogrič: »Bogomilovo slovo«, iz opere »Jamska Ivanka«, udarjajo tamburaši. 12.) Mesalina. Burka v I. dejanju. Poslovenil A. Benković. 13.) Brož: »Ankica«, polka hitra, udarjajo tamburaši. 14.) Prosta zabava. Začetek ob pol 8. uri zvečer. Vstop dovoljen je le članom kluba, njih rodbinam, po njih vpeljanim in po klubu vabljenim gostom.

Kranjsko sadje na mednarodni sadni razstavi v Düsseldorfu ob Reni. Na tej razstavi se je Avstrija s svojo sadno razstavo posebno odlikovala, tako, da je v tem oziru prekosila celo Francijo, Švico, Nemčijo in Holandsko. Pač je ravno Francija razstavila krasno sadje, tako, da se tehtali posamezni sadovi, zlasti hruške, po 50—90 kg, posamezni grozdi pa 2, 3, 4 in celo po 7½ kg, a vse je bilo le umetno vzgojeno, dočim je Avstrija pokazala to, kar more sleherni sadjar in sleherni kraj v veliki množini na trg postaviti. In to je ravno izdalo. Na avstrijski razstavi so bile zastopane, izvzemši Dalmacijo, Istro in Galicijo, vse kronovine. Poleg drugih je vzbujalo kranjsko sadje posebno pozornost. Ker je bila Avstrija izven konkurence, niso se odlikovale posamezne kronovine, pač pa je o. kr. poljedelsko ministrstvo pisмено izreklo posebno priznanje deželi kranjski za razstavljeno sadje ter iskreno zahvalo vsem korporacijam in sodelovalcem, ki so kaj pripomogli do takega, za Avstrijsko velepomembnega uspeha.

Prepoved slovenskih napisov nad obrtnimi prostori v Mariboru je utemeljeval v občinskem svetu dr. Lorber. Obč. svetovalec Kreiner (soc. demokrat) se je izjavil proti predlogu, ki je za slovenski narod žaljiv. Predlagal je,

naj se predlog odgodi. Seveda je Kreiner s svojim tresnim nasvetom propadel ter je bil sprejet predlog večine.

Požigalec, ki se sam javi. Pri celjski policiji se je te dni javil 28letni hlapec Srečko Kovač, češ, da je svojemu gospodarju Alojziju Novaku v Kostivnici zažgal gospodarsko poslopje in hlev, ko so bili domači pri zornicah, takoj na to pa bežal proti Celju. Zažgal je iz jeze, ker mu gospodar ni hotel izročiti poselske knjižice, da bi šel od njega proč. Policija ga je izročila okrožnemu sodišču.

Samomor. V kopališču v Gorici si je prerezal žile sin ravnatelja višje realke Fr. Handrych. Samomorilec je bil slušatelj na dunajskem vseučilišču.

Nesreča na vojaškem strelišču pri Trstu. Vojaško strelišče v Bazovici pri Trstu razširjajo in popravljajo. V ta namen je treba tudi z dinamitom razstreljavati pečine. Vsled deževja se neka dinamitna mina ni hotela užgati, vsled česar so neki desetik in dva prostaka 97. polka hoteli pomagati s kladivom. Dinamit se je razpočil ter rnil desetinaka lahko, oba pešca pa nevarno. Eden njiju ostane baje slep.

V Podgradu v Istri se je ustanovilo uradniško bralno društvo, v katero so se vpisali vsi ondtni uradniki.

Med transportom poginili konji. Na postaji v Zagradu so pri prekladanju našli izmed 17 konj, ki so bili na potu iz Hrvaške v Italijo, 5 mrtvih, 7 pa tako onemoglih, da so jih tudi morali v Zagradu pridržati.

Izpred sodišča. Kazenske obravnave pri tukajšnjem dež. sodišču: 1.) Janez Nemec, sedlar in kurjač v Boh. Bistrici, je Janeza Polaka v prepiru sunil z nožem v desno plečo. On trdi, da je to storil v jezi in v pijanosti zaradi tega, ker ga je poškodovanec z besedami razdražil, vrh tega pa ga je jel še France Grošelj premetavati. Nemec je bil obsojen na dva meseca ječe. 2.) Obdinska redarja na Savi, France Kerstein in Nace Koritnik, sta prišla brezposelnega Petra Kolničarja iz Spodnje Lipnice, dninarja brez stalnega bivališča, ker je beračil po vasi. Medtem, ko sta ga hotela odvesti k orožnikom, uprl se je temu Kolničar z dejansko silo, ju psoval, udaril prvega redarja po desni strani vratu, zgrabil nožnico drugega redarja, rekoč, da bi jima že pokazal, če bi ne imela tega prekljic. Obsojen je bil na tri mesece težke ječe. 3.) Marka Gosposarič iz Mirne, sedaj prisiljenec v tukajšnji prisilni delavnici, je skrivaj pobegnil iz Javornika, kjer je bil s svojim oddelkom pri delu. Kakih 600 metrov od Otoč pri Radovljici je delal na železniški progi Andrej Vidic Obdolženec je na begu zapazil Vidicevo obleko na tleh, in ker mu je bilo mnogo na tem, da si prisvoji drugo obleko, mu je izmaknil suknjič, telovnik in žepno uro z verižico. Obsojen je bil na sedem mesecev težke ječe. 4.) France Gartner, bajtarice sin na Rudnem, je vozil hlode v papirnico v Medvodah ter pri tem svojega bratranca Franceta Gartnerja iz Dražgoš in Franceta Nastrana iz Rudnega, od katerih dveh je bil za to njej, da je na način osleparil za 108 K 28 v, da je v dotični knjižici, v katero je tovarna zapisovala število in kubaturo prevzetih hlodov, ponaredil številke in nekaj listkov iz te knjižice iztrgal, da bi tako preprečil, da bi mu gospodarja ne prišla na sled. Naložil je brez vednosti posestnika Gregorja Jelenca iz Dražgoš temu lastnih 22 hlodov, vrednih 20 K 80 v ter jih odpeljal v papirnico, dotični prejemni listek je pa pri sebi nosil, ki bi nanj o priliki potegnil denar od Franceta Dolenca, župana v Stari Loki; ta je bil namreč od tovarne najet za izplačevanje voznikov. Gartner vobče ne taji dejanja, izgovarja se le s tem, da se je pobotal z odškodovanim lastnikom, kar pa ni bilo res. Obsojen je bil na štiri mesece ječe. 5.) France Rupnik iz Gorenje vasi, berač brez stalnega bivališča, je dne 21. vinotoka grede proti hiši Jakoba Bzjana v Petkovou s palico v roki grozil, da bo še nekoj zgorel, če ga ne bode pustil pri miru. Bizjan je namreč na poti nekoliko podražil Rupnika, in ta je res med potjo Matetva iz Marijano Petkovšek prosil užgalice, češ, da bo neko hišo zažgal in gospodinjjo in otroke iz hiše zapodil. Kmalopotem je prišel pred Bizjanovo hišo, razbil pri oknih 10 šip, razbil 2 okenska okvira in 4 posode za cvetlice, Jakob Bzjan kakor tudi njegov sosed Miha Lukano sta bila v takem strahu, da nista mogla radi velike skrbi, da bi obdolženec res ne zažgal, zaspali in je prvi celo noč na straži stal. Rupnik je bil na eno leto težke ječe obsojen, potem pa pride pod policijsko nadzorstvo.

Zaklato se je v mestni klavnici v Ljubljani od 28. novembra

do včetega 3. decembra t. l. 84 volov, 3 krave, 1 bik, 2 konja, 333 prašičev, 125 telet, 74 kostrunov in kozlov ter 10 kozličev, vpeljalo se je pa: 1 zaklan vol, 12 prašičev, 22 telet in 455 kg mesa.

Na mednarodni obrtni razstavi v Parizu odlikovani čevljarški mojster je Ivan ne Fran Zamljen. Odlikovanje je razstavljeno v njegovem izložbenem oknu na Kongresnem trgu.

Golaž na maslu. Včeraj popoldne je prišla v neko tukajšnjo znano gostilno neka kmetska ženica, ki je začela tožiti, da je zelo lačna in vprašala, kaj imajo za jesti. Natakarija ji je takoj naštel celotno vrsto jedil, ki so pa bile vsa od mesa. Povedala ji je, da imajo tudi golaž. Ženica je pripomnila, da ker je kvatrna sredo, bi imela rada kako jed, ki je narejena na maslu. Zvita natakarija si je takoj znala pomagati iz zadrege s tem, da je rekla ženici, da imajo postno jed, in sicer golaž na maslu, katerega si je ženica tudi naročila in jedla meso z največjo slastjo v misli, da je golaž na maslu, ne da bi bila opazila tajno kihanje gostov. Kako so ljudje še neumni.

Tatvina. Včeraj je bil natakariji Mariji Hočvarjevi v Črnetovi gostilni v Konjušnih ulicah iz omare ukraden zlat za 10 K. Tatvine sumljiv je neki znani gost.

Izgubljene in najdene reči. Sužujnja Julija Lenčeva je izgubila zlat prstan, vreden 12 K. — Profesor v pok. gosp. Albert Syrinek, je izgubil pozlačen ščipalnik, vreden 16 kron.

Našel se je mlad lovski pes rjave barve, z odeskim repom. Dobi se pri hišniku »Narodne tiskarne«.

Severonemškega Lloydja brzojarnik »Kaiser Wilhelm der Grosse« je srečno dospel dne 14. t. m. zjutraj v New York. — Zastopnik tega društva je v Ljubljani g. Edward Tavčar v Kolodvorskih ulicah št. 35.

Najnovejše novice. — Ruski pravosodni minister Muravjev postane poslanik na Dunaju, ako car sprejme njegovo demisijo.

Huda nevihta razsaja ob angleškem morskem nabrežju že nekaj dni. Pri Glasgowu se je potopil parnik »Narc« z 10 možmi.

Strašni roparski umori. V belgijski vasi Lens so roparji napadli ponoči premožno damo Matheux in njeno družabnico, ko sta sedeli pri večerji, ter ju ubili. Trupli so zavlekli v kuhinjo, ju polili s petrolejem ter zažgali. Nato so izropali hišo. Nedavno so v istem kraju roparji nekega kolporterja živega privezali na železniško progo, da ga je povozil brezovlak.

Henrik Klein, mož žene, ki je umorila in oropala Skoro, je priznal, da je vedel že pred umorom, kaj namerava storiti njegova žena ter ji tudi odsvetoval peklenski načrt, toda naletel je pri ženi na trdovraten upor. Umor je izvršila žena sama.

Zakon poslanca Wolfa in njegove žene roj Stepischnegg ostane pravovredno ločen, ker je nadsodiščje zavrlo Wolfovo prošnjo za obnovitev postopanja, češ da bo ženi dokazal, da je tudi kriva.

150 milijonov funtov cejlonskega čaja se je razpečalo lansko leto, gotovo sijajen dokaz za priljubljenost tega predmeta. Izmed najfinjših znamk je Talanda cejlonski čaj, napradaj je po boljših trgovinah.

Velik poštini promet. Angleški minister pošte sprejme za dobo božičnih praznikov 5000 oseb za izvanredne uradnike na centralni pošti. Izredni uradniki so sprejeti za šest dni po osem ur na dan ter dobe na dan 22 K.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 15. decembra. Danes so med drugimi v avdienci pri cesarju deželni predsednik kranjski baron Hein, predsednik poljskega kluba grof Dzieduszycki in podpredsednik tega kluba Abrahamowicz.

Dunaj 15. decembra. V klubu nemških ustavovernih veleposestnikov je nastal konflikt. Zadnjič je grof Stürgkh predlagal, naj veleposestniki izstopijo iz zveze nemških strank, ker se je pri zadnjem glasovanju v proračunskem odseku pokazalo, da nemške stranke niso edine in solidarne. Nekateri veleposestniki so Stürgkhu pritrjevali, drugi so mu oponirali. Zdaj je stvar prišla v liste in so poli-

tični krogi jako radovedni, kakšen bo izid.

Budimpešta 15. decembra. Zopet so divjali ljuti viharji v poslanski zbornici. Komaj se je bila seja danes začela, že so nastale srdite debate. Predsedstvo se je hotelo ravnati po novem pravilniku, opozicija pa je temu ugovarjala, češ, da je novi pravilnik nezakonit. V imenu opozicije so govorili grof Andrassy, Kossuth in grof Apponyi ter ostro naskakovali vlado. Potem je vstal Tisza in začel opravičevati svoje postopanje. Vladna stranka je bila sila jezna, ker je grof Andrassy, dasi do zadnjih dni član te stranke, zdaj javno nastopil proti nji. Eden vladnih pristašev mu je vsled tega zaklical: »Vse disidente naj bi se z bičem izgnalo iz parlamenta!« To je bilo znamenje za vihar. Vpitje je bilo velikansko in se je spremenilo v rjojenje, ko je Tisza zaklical: »Sedanjim razmeram se mora s pestjo narediti konec!« Opozicija je s pestmi silila na Tiszo, ta pa se ni dal ugnati, nego je zaklical: Večina zbornice reprezentira voljo naroda in če se ne uklonite volji naroda, Vas s pestmi k temu prisilimo. Hrup je zdaj postal velikanski, seja je bila nemogoča in podpredsednik Jakabffy jo je moral pretrgati. Ko se je seja zopet začela, je hotel Tisza nadaljevati svoj govor, ali vsled upitja ni mogel. Opozicija je zopet šla s pestmi nadenj. Zlasti je divjal Lengyel. Predsednik ga je trikrat poklical k redu in je končno po določbi novega pravilnika predlagal, naj ga imunitetni odsek disciplinira. Zdaj so se zopet začeli škandali. Predsednik ni mogel konstatirati, če je njegov predlog sprejet ali ne in je zopet pretrgal sejo. V kuloarju je opozicija priredila grofu Andrassyju velikanske ovacije. Poslanci so ga dvignili na rame in ga nosili po hodniku, pozdravljajoč ga kot bodočega moža. Med opozicionalnimi in vladnimi poslanci je nastalo več rabuk, katerih posledica je, da bodo trije dvoboji. Pozvani so na dvoboj baron Kaasz, grof Zichy in Ratkovszky. Šele ob 1. uri pop. je zbornica mogla glasovati o predlogu, naj imunitetni odsek disciplinira posl. Lengyela. Predlog je bil sprejet z 231 proti 167 glasom. Vsled tega je novič nastal vihar in je bila seja hitro zaključena.

Rusko-japonska vojna.

London 15. decembra. »Daily Telegraph« poroča, da so Japonci dne 13. t. m. zopet začeli splošen naskok na Port Artur.

London 15. decembra. Zapovednik japonske artiljerije pred Port Arturjem javlja, da je 13. t. m. bombardiral na polotoku Tigrov rep ležeče skladišče torpedov in tam stoječe ruske ladje. Skladišče je zgorelo, več ladij se je potopilo.

Gospodarstvo.

Soseda Razumnika prasičja reja je naslov ravnokar izišli, 123 strani obsegajoči knjigi s 44 podobami, ki jo je izdala c. kr. kmetijska družba v Ljubljani. Knjigo je prevel, oziroma priredil za naše razmere družbeni ravnatelj g. Gustav Pirce, in sicer po nemški knjigi dr. Steuerta, kr. profesorja na kmetijski akademiji v Weihenstephanu. Slovenci dosihdoh sploh nismo še imeli strokovne knjige izključno za prasičjo rejo in prav gotovo še nobenega strokovnega spisa tako poljudno in vsakemu razumljivo pisane kakor je omenjena knjiga. Kmetovalci bralci že poznajo Razumnikove dobre svete, ker je bil spis priobčen v letošnjem »Kmetovalcu«. Ker se je pa kmetijski družbi važno zdelo izdati spis v celoti, zato se je oskrbel ponatis, ki bo vsakemu prasičereju dobro služil, zlasti tistim, ki ne bero »Kmetovalca«. Na izredno poljuden način v obliki pogovora s sovaščani razklada, poučuje, bodri in svari razumnik svoje sosede glede prasičje reje, spodbija napačne ugovore in napeljuje k umni in pravi prasičji reji. Na ta način se razpravlja v 43 poglavjih vse, kar

Naprodaj

je enonadstropna novo zidana hiša, v najlepšem stanju, pripravna za trgovino, 8%, obrestonosna. Lep vrt. **Stanonik**, zidarski mojster, Rožna dolina p. Vič pri Ljubljani. 3593-2

Letošnje orehe

z belimi jedrci razpočila franko na vsako pošto po 14 goldin. 100 kil. Franko na vsako pošto 5 kil za 1 gold. 10 kr. po povzetju

Anton Werbole,
Medija - Izlake.

Primerna božična darila

soha Prešerna ali
Val. Vodnika
v velikosti 42 cm za K 7—,

kip barona Vege
modeliral Iv. Zajc
v velikosti 30 cm za 4 krone

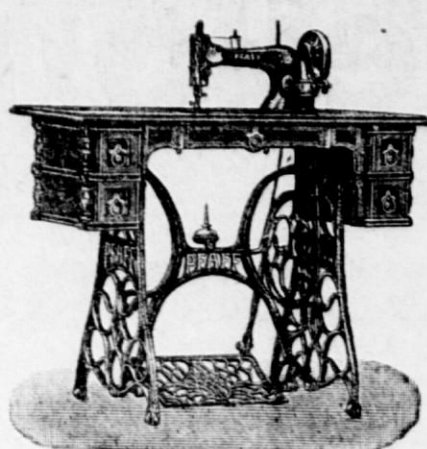
doprski kipi po 25 cm
veliki

Jurčiča, Kersnika, Lev-
stika, Slomška, Vodnika
in Tolstoja a 3 krone

ter se dobe pri tvrdki

JERNEJ BAHOVEC

trgovca v Ljubljani. 3624-1

Najlepše in praktično božično darilo

za gospodinje je nedvomno **PFAFFOV šivalni stroj**, kateri odgovarja z ozirom na mnogostransko uporabo in ličnost vsem zahtevam gospodinjstva.

PFAFFOV šivalni stroj

se izvršuje v različnih slogih sobnih oprav od najpreprostejših do najfinejših izpeljave ter je kras slehnega stanovanja.

PFAFFovi stroji se za umetno vezenje izvrstno uporabljajo.

Bogata zaloga pri: **J. Tschinkelnu** v Ljubljani, Sodnijske ulice štev. 4.

Najnižje
cene!!

Kožuhovine

v najlepši izbiri priporoča

ERNEST SARK

na oglu Židovskih ulic in Dvorskega trga

Išče se

dacar

proti primerni plači. Vprašanja naj se pošiljajo na Alojzija Šlajpah na Vel. Loki, Dolenjsko. 3603-2

Božična in novoletna darila.

Praške zdravilne 3199-4

šunke

pripoznane od vseh zdravniških kapacitet kot najboljše.

V. CHMEL

Praha, Spálená ulica št.

Cenovniki zastoj in franko.

Dokler kaj v zalogi!

Dvakrat čiščeno 3584-2

posteljno perje (puh)

od 25 kr.—gl. 4-20

za pol kilograma.

Samo v

modni trgovini za gospode

ENGELBERT SKUŠEK

Pred škofijo št. 19.

Vzorel so na razpolago.

Ksaver Meško:

Ob tihih večerih.

Zbirka občutja polnih novel.

Broširane 2 K 50 vln., lično vezane 3 K
priporoča ket

primerno božično darilo

založna knjigarna 3590-3

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

v Ljubljani.

Bogata izbira vse slovenske literature!

Po visoki kralj. dežel. vladi proglašena za zdravilno
rudninsko vodo

Apatovačka kiselica

naravna alkališko-muriatiško-litijska slatina, bogata ogljikove kisline

izvrstna kristalno čista namizna voda.

Glasovite zdravniške avtoritete pripisujejo tej slatini najboljši uspeh pri vseh boleznih prebavnih organov in požiralnika, trganju in revmi, pri želodčnem, pljučnem, vratnem in vseh drugih katarjih, pri zlati žili, pri obistnih in boleznih v mehurju, pri kamenu, pri sladkorni bolezni, zrnatih in oteklih jetrih, gorečici in mnogih drugih boleznih. Preizkušeno izvrstno in nenadkrljivo sredstvo pri spolnih in mnogih drugih ženskih boleznih. Analizirala sta jo prof. dr. E. Ludwig, c. kr. dvorni svetnik in kr. prof. dr. S. Bošnjaković.

Odkrivena na mnogih strokovnih razstavah s 15 zlatimi medaljami.

„Upraviteljstvo vrelca Apatovačke kiselice“

Zagreb, Ilica št. 17. 487-87

Dobiva se po vseh lekarnah, drogerijah, restavracijah in gostilnah.

Zastopnik za Kranjsko: **C. MENARDI** v Ljubljani.

Kot božično in novoletno darilo

priporoča Avgust Žgur, posestnik na Gočah nad Vipavo, izvrsten

pikolit

iz leta 1887

lastnega naravnega pridelka. Cena steklenici 3 K 50 h, in 7 K. Pri naročitvi več steklenic znaten popust.

Avtomatske pasti na veliko

za podgane gl. 2—, za miši gl. 120, ujamejo brez nadzorovanja do 40 kom. v eni noči, ne puste duha in se same nastavijo. Past za ščurke „Ectipae“ ujame na tisoče ščurkov v eni noči; velja gl. 120. Povsod najboljši uspehi. Pošilja proti povzetju **J. Schüller**, Dunaj II, Kurzbaugasse 4. Nebroj priznanih pisem 2536-6

Varij ženo!

Za vsako rodovino važno ilustrovano knjigo o premnogem blagoslovu z otroki razpošilja s prepisi več tisočev zahvalnih pisem tajno za 90 h v avst. enotah gospa **A. MAUPA** Berlin S. W. Lindenstrasse 56.

„SLOO“

neprekosljivo lasno mleko brez svinca ima čudovito lastnost, da daje sivim lasem njih prvotno mladostno barvo, rdeče in svetle lase pobarva temno. Lasje se barvajo počasi, da drugi ljudje ničesar ne opazijo, barva je stalna, stanovitna, ne gre od las, tudi ne od umivanja ali parne kopeli. „Slo“ vpliva na lasišče, mu dovaja potrebnega rediva, odpravi luske in ogree in naredi lase lepo svetle. „Slo“ so medicinske avtoritete preizkusile in priporočile, ker ne obsega niti bakra niti svinca, je torej popolnoma neškodljiv. „Slo“ je pripraven za lase, za brado in za obrvi. Ena steklenica 4 K, tri steklen 10 K, šest 18 K. — Razpošilja po povzetju ali če se pošlje denar naprej glavna zaloga **M. Feith, Dunaj**, VI, Mariahilfstrasse 45. 3625-1

Voda! Voda! Voda!

Prva in edina domača tvrdka za vse vodovodne naprave.

Inženir in vodni tehnik

K. LACHNIK

stavbeni podjetnik

Fran Josipova cesta 7 v Ljubljani Bethovenove ulice 4

prevzema sestave načrtov in proračunov za vodno preskrbitev kakor tudi brezhibno izvršitev takih naprav po zmernih cenah.

Tehnične izjave so brezplačne.

Tudi načrti so brezplačni, ako se izvršitev stavbe poveri tvrdki.

Najboljša izpričevala o 25 vodovodnih napravah na Kranjskem, izvršenih pod osebnim vodstvom lastnika tvrdke, so vsakočasno na razpolago. 3358-5

Ustanovljeno l. 1862.

Telefon štev. 584

RUDOLF GERBURTH

c. in kr. dvorni

strojnik

DUNAJ, VII., Kaiserstrasse 71, vogal Burgasse.

Največja in najboljše zaloga

peči

navadnih in tudi najelegantnejše opremljenih.

Specialiteta: V vseh barvah v ognju emailirane peči. Regulaijske polnilne peči od K 15— naprej.

Štedilniki, ognjišča in strojna ognjišča vseh velikosti.

Plinove peči, peči z železnimi pečnicami, peči za peko, sušilni aparati itd. 3144-12 Specialni katalogi zastoj in poštne prosto.

S čim napravite hčerki
največje veselje?

S kosom dobrega platna!

Anton Šarc v Ljubljani
samo
Sv. Petra cesta 8.

Sodni pristav

čez 4 leta posamezni sodnik vobče, stenograf, želi prestopiti k advokaturi ali notarijatu.

Ponudbe na upravnishvo „Slov. Naroda“.

3800-2

Trgovskega pomočnika

kakor tudi

prodajalko

aba spretna in vešča slovenščine in nemščine ter knjigovodstva starih let se sprejmeta takoj. 3531-3

Ponudba naj se pošilja pod „300“ Poste restante Ljubljana.

Ženitna ponudba.

Nadučitelj, star 28 let, se želi seznaniti z mladenko 17-24 let, ki je primerno izobražena in ima nekaj premoženja. Ponudbe, ako mogoče s sliko, do 25. t. m. pod naslovom „Spomlad 1905“ Gorica glavna pošta.

3556-3

Priporočam:

doma vkuhanne brusnice, doma vkuhanne kompote, marmelado iz ribezlja, rudečih jagod in marelic.

Slivovko, najboljšo, ki jo je dobili. Marelični destilat!

Vina iz dunajske rotovške kleti.

in vse fino 3597-2

delikatesno in špecerijsko blago, šampanjec, likerje itd.

Z velepospotovanjem

FRANJA KHAM

na Miklošičevi cesti.

Pijte Klauerjev

„Triglav“
najzdravejši vseh likerjev.

Krasne in trpežne platnice

za naslednje knjige:

Ljubljanski Zvon, za vse let. 2 K 140, 150
Slovan 2 K 140, 150
Dom in Svet 140, 160
Zvonček 080, 090
Knez. knjižnica 060, 070
Jurčiča zbr. spisi 060, 070
Wolf-Pieterš. slovar, 1/2 saf. usu. 220
Zgod. sv. pisma I. del. 240, 260
Slov. fantje (Mohor. družba eleg. 080, 090
3617-2 ima vedno v zalogi

Ivan Bonač v Ljubljani.

(Znesek naj se blagoviti vedno naprej doposlja.)

Oton Zupančič 2-144

Čez plan.

To najnovejšo knjigo Zupančičevih poezij je pozdravila kritika zelo radostno in jo cenila izredno laskavo. „Zlato knjigo“ moderne slovenske lirike jo naziva kritik Sever v „Slov. Narodu“, pa tudi „Slovenec“ ter „Dom in Svet“ sta priznala Zupančiča brez vsega pridržka za največji lirčni talent med sodobnimi slovenskimi pesniki. Ta soglasna ugodna sodba sicer tako nasprotujočih si listov pač neoporečno dokazuje, da se je poročilo na polju naše lirike nekaj res nenavadnega, nekaj takega, kar sili tudi nasprotnika, da to prizna hoté, nehoté.

Dobiva se v založništvu

Lav. Schwentner-ja v Ljubljani

broš. po 2 K, s pošto po 2 K 10 h; v panteon-izdaji po 3 K, s pošto po 3 K 10 h.

Talanda cejlonski čaj.

Velefina znamka.

3026-1

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z znanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.

Rez. fondi: 29,317.694.46 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 78,324.623.17 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

z vseskozi slovensko. narodno upravo.

Vsa pojasnila daje:

3-144

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastni bančni hiši v Gospodarskih ulicah števil. 12.

Zavaruje poslopja in premoženje proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatke podpore v narodne in občnkoristne namene.

Novosti

modnega blaga za dame,
sukna in raznega manufakturnega blaga, najcenejši nakup
za neveste, bogato zalogo krojaških potrebščin priporoča

J. KOSTEVC

Sv. Petra cesta 4.

Cene strogo solidne. Točna postrežba. Vzorci se pošiljajo na zahtevo poštne prosto. 2973-18

Uvažno naznanilo *

je gotovo pričetek božične prodaje v specialni trgovini

Antona Šarca

v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 8.

Po silno znižanih cenah se bo prodajalo:

Usakovrstno damsko perilo, moške srajce, barvaste in bele, namizje h kavi, namizni prti, serviete itd.

Kravate in žepni robci v največji izbi.

Zaradi opustitve pa se prodajo pletenine, moške in ženske nogavice

za vsako sprejemljivo ceno.

3471-5

Dobiva se povsod!

J. BUZZOLINI

delikatesna trgovina v Ljubljani.

Za božična in novoletna darila

priporoča

zlatnino, srebrnino, ure

l. t. d.

radi pomanjkanja prostora

po izredno nizkih cenah

Fr. P. Zajec, urar

Ljubljana, Stari trg števil. 26.

Patent HATSCHEK

2252-19

Škrilj-Eternit

(zakonito z jamčeno oznamenilo za ASBESTNI CEMENTNI SKRILJ.)

Najboljša streha sedanosti.

Varna pred ognjem in viharji, kljubuje vsem vremenskim vplivom, ne potrebuje poprav, je lahka, lična in ceno.

Eternit tovarne LUDWIG HATSCHEK

Vöcklabruck Dunaj Budimpešta Nyerges-Uyfalu
Gor. Avstrijsko. IX./I., Berggasse II. Andrássystr. 33. Ogrsko

Najdalekosežneje poročstvo.

Spričevala prve vrste.

Zahlevajte vzorce in prospekte.

Glavno zastopstvo za južne pokrajine: Delniška družba portlant cementa Dovje, v Trstu, via Geppa 2.

Izdelovanje oprem za neveste.

Ustanovljeno leta 1870.

Lastni izdelek

PERILO

Lastni izdelek

za gospode, dame in otroke
zaradi izvrstnega kroja, natančnega dela in zmerne cene znano daleč čez meje Kranjske, priporoča trgovina z modnim blagom za gospode in dame in trgovina za opreme

C. J. HAMANN

dobavitelj perila c. in kr. Visokosti, različnih častniških uniformiranj, zavodov itd.

Ljubljana. * Mestni trg števil. 8. * Ljubljana.

Perilo po meri se prav brzo zgotavlja.

Napravljanje oprem za novorojence.

Perilo za gospode, dame in otroke. Šolski predpisniki.

Dr. Gustav Jägerov voleno perilo. Perilo za posle. Spodnja elipso. Perilo za posle.

Perilo za novorojence. Perilo za posle. Perilo za posle.

Dr. Lehmannovo zdravilo perilo. Perilo za posle. Perilo za posle.